

Skarga wniesiona w dniu 20 października 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-382/05)

(2006/C 22/07)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 20 października 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez A. Aresu i X. Lewisa, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Włoskiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że wobec okoliczności, że Presidenza del Consiglio dei Ministri — Dipartimento per la protezione civile — Ufficio del Commissario delegato per l'emergenza rifiuti e la tutela delle acque in Sicilia, wszczęło procedurę zmierzającą do zawarcia umów w przedmiocie utylizacji pozostałości pochodzących z segregacji odpadów miejskich powstałych w gminach Regione Sicilia i zawarło wskazane umowy nie przeprowadzając postępowania przewidzianego w dyrektywie Rady 92/50/EWG⁽¹⁾ z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych, a w szczególności nie opublikowało w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich ogłoszenia o zamówieniu, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy wskazanej dyrektywy a w szczególności art. 11, 15 oraz art. 17 dyrektywy,
- 2) obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zdaniem Komisji analiza dokumentów związanych z zawarciem rzeczonych umów wskazuje, że powinny być one klasyfikowane jako zamówienia publiczne na usługi uregulowane dyrektywą 92/50/EWG.

W konsekwencji umowy te powinny zostać zawarte zgodnie z zasadami ogłoszeń i uczestnictwa wskazanymi w Tytule III i IV tej dyrektywy, a w szczególności po opublikowaniu w Dz.U.U.E. ogłoszenia o zamówieniu wymaganego w świetle art. 15 i 17 dyrektywy, oraz zgodnie z procedurą wskazaną w art. 11.

W niniejszej sprawie ogłoszenie opublikowane przez Commissario delegato nie może zostać uznane za należycie spełniające wymogi w zakresie ogłoszeń wskazane w wymienionych powyżej przepisach. Nie tylko zastosowany w ogłoszeniu wzór

dotyczy tzw. procedury uprzedniego poinformowania a nie udzielenia zamówienia publicznego, lecz przede wszystkim zawarte w nim informacje są oczywiście nieodpowiednie w porównaniu z informacjami wymaganymi w świetle wzoru ogłoszenia o zamówieniu zawartego w załączniku do dyrektywy 92/50/EWG, ostatnio zmienionej dyrektywą 2001/78/WE.

(¹) Dz.U. L 209 z 24.7.1992, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 24 października 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-387/05)

(2006/C 22/08)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 24 października 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez G. Wilmsa i L. Visaggię, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Włoskiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że ustanawiając jednostronnie zwolnienie z należności celnych przywozu materiałów mogących mieć zastosowanie zarówno do celów cywilnych jak i wojskowych oraz odmawiając obliczenia i odprowadzenia środków własnych, których niesłusznie nie pobrano wskutek tego zwolnienia i odsetek za zwłokę należnych z tytułu nieprzekazania tych środków Komisji w przewidzianym terminie, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą z jednej strony na mocy art. 26 WE, art. 20 rozporządzenia (WE) nr 2913/92⁽¹⁾ a w konsekwencji na mocy Wspólnej Taryfy Celnej, a z drugiej strony na mocy art. 2, 9, 10 oraz art. 17 ust. 1 rozporządzenia (EWG, EURATOM) nr 1552/89⁽²⁾ jak również odpowiednich postanowień rozporządzenia (WE, EURATOM) nr 1150/2000⁽³⁾.
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Decyzja o zawieszeniu należności celnych przywozowych (lub w określonych przypadkach zastosowanie zerowej stawki celnej) na niektóre rodzaje broni i wyposażenia wojskowego została podjęta w ramach Wspólnoty na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 150/2003 r. ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2003 r. (*)

Zdaniem Komisji jednostronne zwolnienie wprowadzone przez Włochy w okresie poprzedzającym stosowanie wspomnianego rozporządzenia stanowi bezprawne odstępstwo od art. 26 WE i wspólnotowych przepisów celnych, które w konsekwencji doprowadziło do bezpodstawnego zmniejszenia stanowiących środki własne Wspólnoty wpływów z należności celnych.

(*) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1

(?) Dz.U. L 155 z 7.6.1989, str. 1

(?) Dz.U. L 130 z 31.5.2000, str. 1

(*) Dz.U. L 25 z 30.1.2003, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-388/05)

(2006/C 22/09)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 24 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez A. Aresu i D. Recchia, działających w charakterze pełnomocników, przeciwko Republice Włoskiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

— stwierdzenie, że

- a) przed dniem 28 grudnia 1998 r., datą wyznaczenia specjalnego obszaru ochrony „Valloni di steppe pedegarganiche”, nie podejmując odpowiednich działań w celu uniknięcia zanieczyszczenia lub pogorszenia warunków siedlisk lub zakłóceń wpływających na ptactwo, które miały istotne skutki w odniesieniu do planu nazwanego „patto d’area” i przewidzianych w nim przedsięwzięć, które mogły oddziaływać na siedliska i gatunki w obrębie IBA nr 94 (z listy IBA 89) „Promontorio del Gargano” i faktycznie pogorszyły warunki siedlisk oraz

spowodowały zakłócenia wpływające na ptactwo w obrębie ww. IBA, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom wynikającym z art. 4 ust. 4 dyrektywy Rady 79/409/EWG (*) z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa;

- b) po dniu 28 grudnia 1998 r., dacie wyznaczenia specjalnego obszaru ochrony „Valloni e steppe pedegarganiche”, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom wynikającym z art. 6 ust. 2-4 i art. 7 dyrektywy Rady 92/43/EWG (?) z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory;

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Nie podejmując odpowiednich działań w celu uniknięcia zanieczyszczenia lub pogorszenia warunków siedlisk lub zakłóceń wpływających na ptactwo, które miały istotne skutki w odniesieniu do planu nazwanego „patto d’area” i przewidzianych w nim przedsięwzięć na obszarze wyznaczonym później jako specjalny obszar ochrony „Valloni e steppe pedegarganiche”, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom wynikającym z art. 4 ust. 4 dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa oraz następnie po 28 grudnia 1998 r. zobowiązaniom wynikającym z art. 6 ust. 2-4 i art. 7 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory.

(*) Dz.U. L 103 z 25.04.1979 str. 1

(?) Dz.U. L 206 z 22.7.1992, str. 7.

Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-394/05)

(2006/C 22/10)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 9 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez D. Recchię i M. Konstantinidisa, działających w charakterze pełnomocników, przeciwko Republice Włoskiej.